

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/134/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417211485
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4417211485.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v právnej veci žalobcu: WM Consulting & Communication, s.r.o., Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO 34 127 798, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Kvasnica a partneri, s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, proti žalovanému: Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, XXX XX Z., o zaplatenie sumy 3.603,10 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 4Csp/85/2017-50 zo dňa 27.11.2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 4Csp/85/2017-75 zo dňa 04.05.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a toto rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 181 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 497 Obchodného zákonníka, § 558 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, pretože si žiadne trovy neuplatnil a ani z obsahu spisu žiadne jeho trovy nevyplývajú. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 3.603,10 eura s príslušenstvom a náhrady trovy konania a žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrela so žalovaným Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX dňa 28.08.2008, v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 200.000 Sk s pevnou úrokovou sadzbou 15,95 % ročne a žalovaný mal úver splácať v mesačných splátkach vo výške 5.716 Sk počnúc dňom 20.09.2008. Žalovaný si však svoje povinnosti zo zmluvy o úvere neplnil a poslednú splátku zaplatil dňa 16.09.2013.

2. Keďže súd prvej inštancie nemal k dispozícii zmluvu o úvere, nemohol posúdiť ani následný právny úkon, a to dohodu o splátkach, a rovnako nebolo zrejmé, ako žalobca a na základe čoho vyčíslil nárok uplatnený v žalobe. Súd sa zaoberal aj tým, či boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s., voči žalovanému na žalobcu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Banka totiž môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedala nesplácanému dlhu. Ak teda Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila zmluvou zo dňa 25.09.2014 pohľadávku v celom rozsahu žalobcovi, postupovala v rozpore s týmto zákonným ustanovením. Ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a.s., nebola oprávnená postúpiť celú svoju pohľadávku inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 25.09.2014 je preto neplatným úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s., nebola riadne postúpená na žalobcu, ktorý v konaní nebol aktívne vecne legitimovaný, preto sa súd ďalej platnosťou alebo neplatnosťou dohody o splátkach nezaoberal a žalobu ako takú zamietol.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalovaného zaviazat' na zaplatenie sumy 3.603,10 eura s 15,95% ročným úrokom zo sumy 2.514,25 eura od 10.12.2016 do zaplatenia a 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.514,25 eura od 10.12.2016 do zaplatenia. Odvolanie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP namietajúc aj porušenie ustanovenia § 181 ods. 2 CSP, pretože súd neuviedol, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné a ktoré nesporné, aké dokazovanie vykoná a neuviedol ani svoje predbežné právne posúdenie veci. Dôsledkom je vydanie prekvapivého rozhodnutia a znemožnenie realizácie procesných práv. Postup súdu, ktorý odmietol posúdiť uznanie dlhu, považoval za nesprávny, pretože uznanie dlhu spôsobuje vyvrátiteľnú domnienku jeho existencie, ktorej vyvrátenie je na strane žalovaného. Súd nezistil žiadny konkrétny dôvod, pre ktorý by malo byť uznanie dlhu zo strany žalovaného neplatné. K splatnosti celého úveru nemusí dôjsť len vyhlásením mimoriadnej splatnosti, ale aj uplynutím doby, v ktorej mal byť úver splatený. Konečná splatnosť úveru nastala dňa 20.08.2012 a v čase postúpenia bol celý žalovaný dlh splatný, a to i napriek tomu, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nedošlo.

4. Opravným uznesením č. k. 4Csp/85/2017-75 zo dňa 04.05.2018 súd prvej inštancie opravil chybu v písaní v záhlaví napadnutého rozsudku spočívajúcu v uvedení nesprávneho právneho zástupcu žalobcu v predmetnom konaní, pričom správne mal byť právny zástupca žalobcu uvedený ako advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica a partneri, s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598.

5. Dňa 07.08.2018 bolo súdu doručené podanie, ktorým žalobca čiastočne vzal žalobu späť z dôvodu, že po podanom odvolaní došlo zo strany žalovaného k čiastočným úhradám žalovanej sumy v celkovej výške 4.060 eur, a to úhradami zo dňa 07.06.2018 vo výške 3.960 eur a 11.07.2018 vo výške 100 eur. Žalobca preto vzal žalobu čiastočne späť v sume 3.603,10 eura a v časti 15,95 % ročného úroku zo sumy 2.514,25 eura vyčísleného od 10.12.2016 do 29.01.2018 vo výške 456,90 eura. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby navrhol žalobca, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v späťvzatej časti zrušil a konanie v tejto časti zastavil a súčasne aby zmenil vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 15,95 % ročný úrok zo sumy 2.514,25 eura od 30.01.2018 do 07.06.2018 a 8 % ročný úrok z omeškania zo sumy 2.514,25 eura od 10.12.2016 do 07.06.2018.

6. Podaním doručeným súdu dňa 14.01.2019 žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal priznať náhradu trov konania v celom rozsahu. Uviedol, že po čiastočnom späťvzatí žaloby žalovaný ešte uhradil dňa 13.08.2018, 11.09.2018, 11.10.2018, 12.11.2018 a 11.12.2018 sumy vo výškach 100 eur a tým došlo k úplnému zaplateniu žalovanej sumy s príslušenstvom.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) rozhodujúc o čiastočnom späťvzatí žaloby a následne o späťvzatí žaloby v celom rozsahu bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) postupoval v súlade s ustanovením § 370 ods. 1, 2 CSP, podľa ktorého: (1) Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. (2) Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

8. Pri rozhodovaní o späťvzatí žaloby odvolací súd vychádzal z toho, že právo disponovať so žalobou má výlučne žalobca. Žalobca svojimi späťvzatiami prejavil voči súdu vôľu, aby sa nekonalo a o veci meritórne nerozhodovalo. V tomto prípade odvolací súd urobil záver, že sú dané podmienky na pripustenie späťvzatí žaloby, pričom vychádzal aj z toho, že žalovaný voči súdu nesúhlas so späťvzatím žaloby neprejavil, a zároveň je zjavné, že späťvzatie celej žaloby je na jeho prospech, lebo po podaní odvolania uhradil celú žalovanú sumu aj s príslušenstvom a nie je dôvod na ďalšie vedenie konania. V súlade s citovaným ustanovením procesného predpisu odvolací súd preto späťvzatie žaloby pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a konanie zastavil.

9. Dôvodom späťvzatia žaloby v celom rozsahu bola úhrada dlhu žalovaným, v dôsledku čoho odvolací súd prijal záver, že z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil žalovaný. V prípade zastavenia konania zavinením žalovaného patrí podľa § 256 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania žalobcovi, a tak odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov celého konania. Podľa § 262

ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).